

عنوان مقاله:

ابزارهای مجازی و تغییرات آن در آموزش

محل انتشار:

همایش ملی مطالعات برنامه درسی در هزاره سوم (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

اعظم زمزم زاه - کارشناسی ارشد، گروه علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

اکبر جدیدی محمدآبادی - استادیار، گروه علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات، بهخصوص اینترنت، الگوی جدیدی را در فرایند آموزش و یادگیری ایجاد کرده است. آموزش الکترونیکی، نظام آموزشی نوینی است که در آن، تمامی فرایند آموزش و یادگیری به وسیله فناوری اطلاعات و ارتباطات صورت میگیرد. انعطاف پذیری فوقالعاده، دانشجومحوری، و وابسته نبودن به محدودیتهای مکانی و زمانی از ویژگیهای اساسی آموزش الکترونیکی است. به عبارت ساده آموزش الکترونیکی به ما قدرت یادگیری خارج از محیط فیزیکی کلاس و دانشگاه را میدهد. آموزش از راه دور هم اکنون سالها است که در دنیا متداول و رایج است. اما ترکیب این نوع آموزش با اینترنت منجر به ابداع روش جدیدی از نحوه تدریس به نام e-learning شده است. آموزش الکترونیکی در عین حال که بسیار موثر و کارآمد است از لحاظ تجاری نیز مقرون به صرفه است و به سرعت قابل دسترسی برای تمامی افراد از هر قشر و موقعیتی می باشد. یکی از نکاتی که در این روش از آموزش توجه افراد بسیار زیادی را به خود جلب کرده است، آزادی در انتخاب موضوعات و سر فصلهای مورد علاقه افراد است. در این روش هیچ کس برای آموزش حد و مرزی روشن ندارد و به راحتی میتواند به اطلاعات تمامی رشته های علمی در حداقل زمان ممکن دسترسی پیدا کند. در این مقاله سعی شده که به بررسی این مزایا و محدودیت ها بپردازیم از این رو پس از ذکر یک مقدمه به بیان تعریف و ویژگی های آموزش الکترونیکی و زیرساخت مورد نیاز و مزایا و معایب آن می پردازیم.

کلمات کلیدی:

آموزش الکترونیکی، زیرساخت ها، مزایا و محدودیت ها.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1317891>

